

som kunde sætte den i Stand til at bedømme Armeens nærværende Status, og enhver saadan Oplysning har den faaet og den kunde have faaet flere; jeg troer altsaa, at den har faaet Alt hvad der kunde sætte den i Stand til at bedømme Armeens Styrke og Organisation af Hæren. Midt under Krigen at tænke paa en Fredsplan, har jeg hverken havt Tid til eller Lust til. Den Organisation, som nu finder Sted af Armeen, troer jeg passer til Omstændighederne og til Forholdene. Naar vi faae Fred, kan det være tidsnok at tænke derpaa (Ret, Ret). Da jeg forrige Gang yttrede mig, forbeholdt jeg mig nærmere at udtale mig, forsaavidt de fremkomne Bemærkninger dertil skulde give mig Anledning. Der er navnlig talt om Avancement i de høiere Klasser, idet man har doleret over, at saadanne ere ffete, naaget Comiteen har udtalt det Duffe, at der intet Avancement maatte stee til Generalklasser. Jeg vil i saa Henseende alene bemærke, at der i dette Dreblik er færre Generaler end der var før Krigen, der er altsaa ikke udnævnt flere end Omstændighederne krævede, ligesom det maaffee vil være det første Exempel, som haves paa at Generalers Antal er formindsket under en Krig. Der er fremhævet, at Kongens Adjutant er bleven udnævnt til Generalmajor; ifølge den gjældende Plan tilkommer det ham, og han havde endog Krav paa at udnævnes til Generalmajor allerede i Foraaret 1848, og Grunden til at han ikke tidligere er bleven udnævnt, er alene hans eget udtryfkelige Forlangende. Hvad angaaer Permitteringen, forsaavidt nemlig, som det er yttret, at de Uldste ikke altid ere permitterede, da maa jeg henholde mig til hvad jeg allerede tidligere har yttret, at det beroer aldeles paa Omstændighederne, paa Troppernes Dislocering, om Permittering kan finde Sted. Naar den ærede Taler har anført, at af 12te lette Bataillon er det ældste Mandsskab blevet permitteret 2 Gange, saa viser formeentlig dette, at man jo nok har tænkt paa at permittere, ligesom der ogsaa skulde have været permitteret den 3die Gang, idet der blev givet Ordre til at permittere den 27de Februar og Permitteringen skulde gaae for sig den 7de Marts, men imidlertid indløb der saadanne Efterret-

ninger fra Hertugdømmerne, som kunde bebude et nyt Udbrud af Fjendtlighederne; saa at den commanderende General fandt sig foranlediget til at standse med Permitteringen. Der traf den Synderlighed dengang, at af det Mandsskab fra Den Als, som skulde permitteres, gik Nogle med et Skib til Fyen, Andre med et andet Skib til Jylland; de, der gik til Fyen, kom til deres Bestemmelse, hvortimod de, der skulde til Jylland, fik contrair Bind og maatte gaae tilbage, og imidlertid vare disse forandrede Forhold indtraadte, og de bleve, som Folge heraf, tilbageholdte. Under en Krigstilstand at fordele Permitteringen ganffe under een Form paa den hele værnepligtige Masse, er aldeles umulig, og en Indblanding af Rigsdagsmænd eller Andre i denne Sag, maa jeg ansee for meget ubetimelig og meget skadelig. Der bør Ingen stille sig imellem Soldaterne og deres Foresatte, deres Foresatte ville nok vide at varetage deres Lary (Latter), og naar Andre blande sig ind deri, kan det gjøre et meget uheldigt Indtryk. Den væbnede Magt er en Institution, som man maa omgaaes med Vaersomhed, især i Krigstid (Latter), og man maa vel vogte sig for i et Dreblik, hvor Tropperne staae saa nær ligeoverfor Fjenden, at Krigens Udbrud kan ventes hver Uge, da at henkaste Vittringer, som kunne vække Utilfredshed iblandt dem, og faae dem til at troe, at de ikke blive retfærdigt behandlede.

B. Christensen: Jeg troer, at den ærede Minister, som har talt sidst, ikke er competent Dommer over hvad en Rigsdagsmand tør tillade sig og bør tillade sig, og hvad ikke, hvad der er ubetimeligt for ham og hvad ikke. Jeg tilbageviser det, jeg ffender min Ret og min Pligt, og jeg skal vide at havde begge (Hør!). Naar han dernæst siger, at en Rigsdagsmand, som er optraadt som jeg med Hensyn til de paagjældende Permitteringer, let kunde bidrage til at vække Utilfredshed i Armeen, da vil jeg ogsaa tilbagevise det; ved hvad jeg har sagt, er der Intet, som kan vække Utilfredshed, tværtimod, det maa vække Tilfredshed overalt, at det sees, at vore Medborgere under Fanen have Deeltagelse og finde en omhyggelig Beskyttelse i Henseende til hvad der er ret eller billigt ogsaa udenfor deres Rækker. Jeg har ikke